

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37¹ BEI 37² STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3
PRIEDĖLIO PAPILDYMO
Į S T A T Y M A S

2004 m. balandžio 29 d. Nr. IX-2201
Vilnius

(Žin., 2001, Nr. [110-3992](#); 2003, Nr. [74-3417](#), 3428; 2004, Nr. 60-2117, 2127)

1 straipsnis. Įstatymo tikslas

Šiuo Įstatymu įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti Įstatymo 11 straipsnyje.

2 straipsnis. 5 straipsnio 1 dalies 2 punkto papildymas

Papildyti 5 straipsnio 1 dalies 2 punktą žodžiais „jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita“ ir šį punktą išdėstyti taip:

„2) užsienio vieneto pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje, apmokestinamos be atskaitymų, taikant 10 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita;“.

3 straipsnis. 12 straipsnio 1 dalies 5 punkto pakeitimas

12 straipsnio 1 dalies 5 punkte išbraukti žodžius „pensinio draudimo įmokos“, po žodžio „metų“ įrašyti žodžius „arba jei draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymo nuostatas“ ir šį punktą išdėstyti taip:

„5) investicinių kintamo kapitalo bendrovių, veikiančių pagal Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatymą, investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną, taip pat draudimo įmonių gautos gyvybės draudimo įmokos, jei draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba jei draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, bei draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną;“.

4 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„26 straipsnis. Įmokos darbuotojų naudai

1. Lietuvos vieneto darbuotojų naudai mokamų įmokų suma mokestiniu laikotarpiu gali būti atskaitoma iš pajamų, jei yra mokamos:

- 1) įmokos į dalyvių pensijų sąskaitas pensijų fonduose arba
- 2) gyvybės draudimo įmokos, kai draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba kai draudimo išmoka išmokama apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, ir
- 3) įmokų suma apskaičiuojama ir neviršija 25 procentų per mokestinį laikotarpį kiekvienam iš šių vieneto darbuotojų apskaičiuotų su darbo santykiais susijusių pajamų.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos sutartims, sudarytoms iki 2004 m. balandžio 30 d., jeigu įmokų gavėjas pagal šias sutartis nėra tikslinėse teritorijose įregistruotas ar kitaip organizuotas užsienio vienetas.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos sutartims, sudarytoms 2004 m. gegužės 1 d. ir vėliau, jeigu įmokų gavėjas pagal šias sutartis yra vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje.“

5 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

35 straipsnio 1 dalyje išbraukti žodį „gaunami“, po žodžių „už turimas“ įrašyti žodžius „ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas“, po žodžių „teisių turėjimą“ įrašyti žodį „gaunami“, po žodžių „Lietuvos vienetas“ įrašyti žodžius „ar nuolatinė buveinė“, 2 dalies pirmame sakinyje po žodžių „Lietuvos vieneto“ įrašyti žodžius „ar nuolatinės buveinės“, po žodžių „Lietuvos vienetas“ įrašyti žodžius „ar užsienio vienetas, kurio nuolatinė buveinė (kai jai priskirtos akcijos, kapitalo dalis ar kitos teisės, už kurių turėjimą mokami šie dividendai) gauna šiuos dividendus“, antrame sakinyje po žodžių „Lietuvos vieneto“ įrašyti žodžius „ar nuolatinės buveinės“ ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„35 straipsnis. Užsienio vienetų dividendai

1. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokestį apskaičiuoja ir sumoka į biudžetą dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo gauti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės gaunami dividendai iš užsienio vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ar užsienio vienetas, kurio nuolatinė buveinė (kai jai priskirtos akcijos, kapitalo dalis ar kitos teisės, už kurių turėjimą mokami šie dividendai) gauna šiuos dividendus, ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, įskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo daugiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), neapmokestinami, jei dividendai gaunami iš užsienio vieneto, kuris nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose. Taip pat ši nuostata netaikoma, jei dividendus gaunančio Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės apmokestinamasis pelnas nėra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 13 procentų mokesčio tarifus.

3. Lietuvos vienetas neįtraukia į pajamas iš užsienio vieneto gautų dividendų.“

6 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

36 straipsnyje po žodžių „apskaičiuojantis ir sumokantis vienetas“ įrašyti žodžius „ar nuolatinė buveinė“ ir šį straipsnį išdėstyti taip:

„36 straipsnis. Dividendų deklaracija

Deklaracija apie dividendų išmokėjimą vienetui ar dividendų gavimą iš vieneto ir pelno mokesčio apskaičiavimą pateikiama tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas pelno mokestį apskaičiuojantis ir sumokantis vienetas ar nuolatinė buveinė, iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti arba gauti, dešimtos dienos.“

7 straipsnis. 37 straipsnio pakeitimas

37 straipsnyje po žodžių „pajamų (sumų)“ įrašyti žodžius „išskyrus šio Įstatymo 37¹ straipsnyje nustatytą atvejį“ ir šį straipsnį išdėstyti taip:

„37 straipsnis. Užsienio vieneto apmokestinimas

Pelno mokestį prie pajamų šaltinio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų), išskyrus šio Įstatymo 37¹ straipsnyje nustatytą atvejį, išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas išmokėjęs asmuo – Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nuolatinis Lietuvos gyventojas. Šiuo atveju užsienio vieneto pajamos pripažįstamos taikant šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą principą.“

8 straipsnis. Įstatymo papildymas 37¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 37¹ straipsniu:

„371 straipsnis. Pajamų (sumų), išmokamų užsienio vienetui ar jo nuolatinei buveinei, neapmokestinimo prie pajamų šaltinio kriterijai ir reikalavimai

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sąjungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Pajamų faktiškuoju savininku laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jeigu skolinis reikalavimas, suteikimas naudotis ar teisė naudotis, už kuriuos mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos, yra faktiškai susijusios su šia nuolatinė buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetai ar jo nuolatinė buveinė momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetas tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinėi buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1, 3, 4, 5 ir 7 punktuose nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčio administratorius.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.“

9 straipsnis. Įstatymo papildymas 37² straipsniu

Papildyti Įstatymą 37² straipsniu:

„372 straipsnis. Užsienio vieneto pajamų, gautų ne per jo nuolatinės buveinės Lietuvos Respublikoje, išvardytų šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte, specialios apmokestinimo sąlygos

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sąjungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos prie pajamų šaltinio apmokestinamos be atskaitymų, taikant 5 procentų mokesčio tarifą, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sąjungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Pajamų faktiškumu savininku laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patikėtinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatytų mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, jeigu skolinis reikalavimas, už kurį mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos, yra faktiškai susijusios su šia nuolatinė buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos sumos pripažįstamos pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetai ar jo nuolatinė buveinė momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančio ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetas tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunančiame ES valstybės narės vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiame Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškąja savininke.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinėi buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčio administratorius.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu toks taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.“

10 straipsnis. 53 straipsnio 2 dalies pakeitimas

Pakeisti 53 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pelno mokestis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetai, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną. Jei Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė išskaitė ir sumokėjo pelno mokestį, apskaičiuotą nuo užsienio vienetai ar jo nuolatinėi buveinei išmokėtų sumų (pajamų), kurioms galėjo būti taikomos šio Įstatymo 37¹ straipsnio nuostatos, tai užsienio vienetai mokestis gražinamas (įskaitomas) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Užsienio vienetas raštišką prašymą gražinti (įskaityti) mokestį ir dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio Įstatymo 37¹ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, turi pateikti per dvejus metus nuo minėtų sumų (pajamų) išmokėjimo jam dienos. Sumokėtas pelno mokestis turi būti gražinamas (įskaitomas) ne vėliau kaip per vienerius metus nuo raštiško prašymo gražinti (įskaityti) mokestį ir dokumentų, įrodančių, kad tenkinami šio Įstatymo 37¹ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, gavimo dienos.“

11 straipsnis. Įstatymo 3 priedėlio papildymas

Papildyti Įstatymo 3 priedėlį 2, 3 ir 4 dalimis ir visą priedėlį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
pelno mokesčio
įstatymo
3 priedėlis

1. 1985 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2137/85 dėl Europos ekonominių interesų grupių (EEIG).

2. 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos skirtingų valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.

3. 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių.

4. 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2003/123/EB dėl Direktyvos 90/435/EEB, iš dalies keičiančios Direktyvą 90/435 EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.“

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šio Įstatymo 2 straipsnis įsigalioja nuo 2009 m. sausio 1 d.

2. Šio Įstatymo 5 ir 6 straipsniai įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

3. Šio Įstatymo 7, 8 ir 10 straipsniai įsigalioja nuo 2011 m. sausio 1 d.

4. Šio Įstatymo 9 straipsnis įsigalioja nuo 2009 m. sausio 1 d. ir galioja iki 2010 m. gruodžio

31 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

LAIKINAI EINANTIS
RESPUBLIKOS PREZIDENTO PAREIGAS

ARTŪRAS PAULAUSKAS